

държавица приготвила каквото имала да прѣдстави на тѣзи Шпейерскѣ Діетѣ.

Никогашъ Римъ нѣмалъ отъ що толкозъ да ся бои. Папа Климентъ VII. излѣзлъ вѣнъ отъ себе си отъ ядъ, и започнѣлъ да подбужда Императоръ-тѣ, Баварскый-тѣ Херцогъ, и всички върху които той бы упражнилъ вліяніе-то си, за да въспрѣпятствувать на събираніе-то на това страшно Шпейерско Събраніе. Кампеджіо свыкалъ въ Регенсбургъ Конференціѣ отъ прѣдставители на държавицы-тѣ, които поддържа-ли политикѣ-тѣ на Папѣ-тѣ. Слѣдъ петнадесеть-дневно прѣпираніе, Конференція-та пріела нѣкои мѣрky за истрѣбленіе на еретицы-тѣ.

Папска-та партія, съ съставеный-тѣ си съѣзъ въ Регенсбургъ, първа докачила политическо-то единство на Германіѣ, и станѣла причина да ся потоци тази страна въ порои кръвъ. Тя, обаче, не постигнѣла тутакси цѣль-тѣ си, понеже само Южна Германія была прѣдставена въ горѣпомѣнѣтѣ-тѣ Конференціѣ : най-упорити-тѣ противници на Реформаціѣ-тѣ — Саксонскый Херцогъ Георгій, Бранденбургскый Електоръ Іоакымъ, Церковни-тѣ Електори, и императорскы-тѣ градове, не пріели да земѣтъ участіе въ